

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE	
pracoviště Špálená 2, Praha 2	
Došlo dne:	23 -10- 2012
.....krát.....příloh	
kolky	

Doručeno dne: 14. 11. 2012

Nco 59/2012-123

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl jako soud nadřízený v senátě ve složení JUDr. Petr Baierl, předseda a soudci JUDr. Ivana Wolfová a JUDr. Alexandra Jiříčková, ve věci žalobce **Jana Šinágla**, 267 35 Žebrák, Bratří Nejedlých 335, zastoupeného advokátem JUDr. Petrem Kočím, 110 00 Praha 1, Opletalova 1535/4, proti žalovanému **FUTURA, a.s.**, IČ 16192893, 110 00 Praha 1, Politických vězňů 1531/9, zastoupenému advokátkou Mgr. Helenou Peterkovou, 110 00 Praha 1, Konviktská 12, v řízení o žalobě pro zmatečnost ze dne 8.1.2011 proti rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 32 C 117/2008-57 ze dne 20. dubna 2009 a rozsudku Vrchního soudu v Praze, č.j. 1 Co 270/2009-76 ze dne 27. května 2010, k námitce podjatosti vůči soudci Městského soudu v Praze JUDr. Pavlu Slavičkovi, takto:

Soudci Městského soudu v Praze JUDr. Pavel Slaviček a zastupující soudci JUDr. Jana Šrédlová a JUDr. Milan Chmelíček n e j s o u vyloučení z projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 32 C 117/2008.

Odůvodnění:

V řízení o ochranu osobnosti Městský soud v Praze jako soud prvního stupně rozhodl rozsudkem č.j. 32 C 117/2008-57 ze dne 20.4.2009 tak, že se žaloba na ochranu osobnosti zamítá. Proti rozsudku se žalobce odvolal. K jeho odvolání Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl rozsudkem č.j. 1 Co 270/2009-76 ze dne 27.5.2010 napadený rozsudek potvrdil a žalobci uložil povinnost žalovanému nahradit náhradu nákladů odvolacího řízení. Žalobcem podané dovolání proti uvedenému rozsudku Vrchního soudu v Praze Nejvyšší soud ČR usnesením č.j. 30 Cdo 144/2011-92 ze dne 23.11.2011 dovolání žalobce odmítl a žalobci uložil žalobci, aby žalovanému nahradil náklady dovolacího řízení. Dne 8.1.2011 podal žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze, č.j. 32 C 117/2008-57 ze dne 20.4.2009 a rozsudku Vrchní soud v Praze, č.j. 1 Co 270/2009-76 ze dne 27.5.2010 žalobu pro zmatečnost. Jako důvod zmatečnosti žalobce uplatnil ustanovení § 229 odst. 1 písm. e) o.s.ř. a na odůvodnění uvedl, že JUDr. Jaroslava Lobotková, JUDr. Karel Podolka, JUDr. Dagmar Javůrková a JUDr. Ludmila Říhová podle seznamu zveřejněného dne 7.1.2011 Ministerstvem spravedlnosti členy Komunistické strany Československa (dále jen „KSČ“). Vzhledem k tomu, že spor je veden mezi žalobcem, který je znám jako antikomunistický aktivista a žalovaný je vydavatelem komunisticky orientovaného deníku „Haló noviny“ a je personálně propojený s Komunistickou stranou Čech a Moravy (dále jen „KSČM“), která je pokračovatelkou KSČ, přičemž v projednávané věci šlo o mediální prezentaci soudního sporu vedeného žalobcem s bývalým předsedou KSČM PhDr. Miroslavem Grebeníčkem, CSc., nelze podle názoru žalobce shora uvedené soudce považovat ani při maximální zdrženlivosti za nestranné vůči předmětu řízení a stranám sporu.

Podáním ze dne 18.1.2011 žalobce vznesl proti samosoudci JUDr. Pavlu Slavičkovi, kterému byla věc přidělena k projednání a rozhodnutí, námitku podjatosti s tím, že na uvedeného soudce, který byl členem KSČ, se vztahují stejné námitky, které žalobce vznesl vůči soudcům, kteří rozhodovali ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 32 C 117/2008 a u Vrchního soudu v Praze pod sp.zn. 1 Co 270/2009.

Žalovaný se podáním ze dne 2. 2. 2011 vyjádřil k důvodům žaloby pro zmatečnost a zabýval se otázkou namítané podjatosti soudcům, kteří ve věci žalobce proti žalovanému rozhodovaly. Tuto argumentaci lze, podle nadřízeného soudu, vztáhnout i na námitku podjatosti, kterou žalobce uplatnil proti soudci JUDr. Pavlu Slavičkovi. Žalovaný odkázal na rozhodnutí není v Nejvyššího soudu České republiky, sp.zn. 21 Cdo 2338/2005. Podle žalovaného nebyl naplněn žádný z důvodů podjatosti, které jsou vyjmenovány v citovaném rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí nejvyššího soudu žalovaný cituje, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávání věci. Vyloučen je také soudce, který získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání, například jako svědek vnímal skutečnosti, které jsou předmětem dokazování. Soudcům poměr k účastníkům nebo jejich zástupcům pak může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, které může být postaven naroveň vztah přátelský či naopak nepřátelský. V úvahu přichází i vztah ekonomické závislosti, například v souvislosti s vědeckou či jinou publikační činností soudce, v souvislosti se správou vlastního majetku soudce a podobně. Podle žalovaného pak argument žalobce, že je znám jako antikomunistickým aktivista, nemůže jako důvod podjatosti soudců obstát za situace, když žalobce stejným způsobem brojí proti všem politickým stranám a většině politiků. Nepodložené informace o původní politické příslušnosti soudcům musí být podle žalovaného považovány pouze za informace úrovně bulvárního tisku, když se ihned po jejich uveřejnění se objevily zprávy o chybách. Tvrzení žalobce o tom, že již na základě pouhé informace o politické příslušnosti soudců, jsou soudci vyloučeni z důvodu podjatosti, je podle žalovaného zcela chybné. Zneužívání hypotetické zprávy o politické příslušnosti soudce bez znalostí pravdivosti a dalších souvislostí, a navíc z doby před dvaceti lety, je podle žalovaného diskriminační a zcela v rozporu s demokratickými principy společnosti.

K námitce podjatosti se vyjádřil soudce JUDr. Pavel Slaviček. Ve svém vyjádření na čl. 121 spisu uvedl, že se podjatým necítí, ve věci dosud nerozhodoval ani nejednal, na výsledku řízení nemá zájem a účastníky nezná. K projednání a rozhodnutí věci je příslušný podle rozvrhu práce, podle kterého vyřizuje všechny žaloby pro zmatečnost. K námitce podjatosti se vyjádřili i soudci zastupující. JUDr. Jana Šrédlová na čl. 119 uvedla, že nemá žádný vztah k účastníkům řízení ani k věci, nemá zájem na výsledku řízení a nejsou jí známé žádné skutečnosti, pro které by bylo možné pochybovat o její nepodjatosti. JUDr. Milan Chmelíček ve vyjádření na čl. 120 uvedl, že k účastníkům ani k jejich zástupcům nemá žádný osobní vztah, na výsledku řízení nemá žádný osobní zájem a nejsou mu známé žádné okolnosti, které by vzbuzovaly pochybnosti o jeho nepodjatosti.

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený Městskému soudu v Praze postupoval podle § 16 odst. 1, 3 věta druhá o.s.ř., aniž bylo třeba k projednání námitky podjatosti nařizovat jednání a dospěl k závěru, že námitka podjatosti není důvodná.

Podle ustanovení § 14 odst. 1 o.s.ř. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodování věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Takovým poměrem je např. příbuzenský nebo jiný osobní vztah soudce k účastníkům, popř. k jejich zástupcům, nebo vztah k věci, který zpravidla předznamenává zájem soudce na výsledku řízení a tím zpochybňuje jeho nestrannost. Podle § 14 odst. 4 o.s.ř. nejsou důvodem k vyloučení soudce okolnosti, spočívající v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

V daném případě žalobce odůvodnil námitku podjatosti soudce JUDr. Slavička jeho údajným členstvím v KSČ. Jako argumentaci námitky podjatosti, stejně jako v žalobě pro zmatečnost, žalobce uvedl, že je znám jako antikomunistický aktivista a v projednávané věci šlo o mediální prezentaci soudního sporu vedeného žalobcem s bývalým předsedou KSČM PhDr. Miroslavem Grebeníčkem, CSc. Proto podle názoru žalobce nelze JUDr. Slavička, jako bývalého člena KSČ, považovat ani při maximální zdrženlivosti za nestranného vůči předmětu řízení a stranám sporu.

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by u JUDr. Pavla Slavička a ostatních, ve výroku jmenovaných soudců Městského soudu v Praze, byly dány podmínky pro jejich vyloučení z projednávání věci podle § 14 o.s.ř.

Pro posouzení důvodnosti pochybností o nepodjatosti soudce je třeba zkoumat, zda vztah soudce k účastníkům či jejich zástupcům nebo věci samé dosahuje takové povahy a intenzity, že soudce nebude schopen, ani přes ústavou zakotvenou povinnost soudců zachovávat nestrannost při rozhodování, tuto svoji ústavní povinnost dodržet. Princip nezávislého, nestranného a spravedlivého rozhodování je základním principem soudní moci. Je zákonnou a morální povinností soudců tyto principy dodržovat. Zároveň, není-li prokázán opak, je třeba vycházet z předpokladu vysoké profesionality soudců při výkonu soudcovského povolání. Důvodnou pochybnost o podjatosti soudce by mohl vzbudit až takový vztah soudce k účastníkům či jejich zástupcům nebo k věci samé, který dosáhne takové intenzity, ze které lze důvodně pochybovat o tom, že uvedený ústavní princip nestrannosti nebude soudcem dodržen. Takový vztah soudců ve výroku jmenovaných ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 o.s.ř. k účastníkům řízení, jejich zástupcům, ani k věci vedené pod sp. zn. 32 C 117/2008, nebyl nadřízeným soudem zjištěn.

Pokud jde o argumentaci žalobcem uplatněné námitky podjatosti z důvodu tvrzeného členství JUDr. Slavička v KSČ, nadřízený soud uvádí, že v případě členství či kandidatury na členství v jakékoli politické straně, není toto samo o sobě způsobilé založit důvod pro postup podle § 14 o.s.ř. Z žádného právního předpisu, včetně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, nevyplývá žádné omezení výkonu funkce soudce pro členy politických stran či hnutí, včetně členství, popřípadě bývalého členství, v KSČ či KSČM. Příslušnost k jakékoli politické straně sama o sobě neosvědčuje ani přímý zájem dotčeného soudce na jakémkoli ovlivnění projednávané věci, ani jeho vazby ke kterémukoli účastníku řízení či jeho zástupci, které by byly překážkou nestranného a nezávislého rozhodnutí. Vrchní soud v Praze v této souvislosti opakovaně poukazuje na § 14 o.s.ř. s tím, že zdůrazňuje, že je třeba jej vykládat tak, že k vyloučení soudce pro jeho podjatost může dojít jen v případě, je-li evidentní, že jeho vztah k věci, účastníkům či jejich zástupcům je takové povahy a intenzity, že nebude, jak shora již uvedeno, věc nezávisle a nestranně

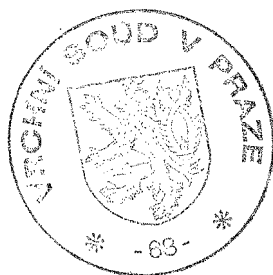
rozhodovat. Vrchní soud v Praze uzavírá, že žádné konkrétní okolnosti ve smyslu § 14 o.s.ř., nebyly žalobcem osvědčeny.

Vrchní soud v Praze na základě výše uvedeného rozhodl podle § 16 odst. 1 o.s.ř. tak, že ve výroku jmenované soudce Městského soudu v Praze z projednání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp.zn. 32 C 117/2008 nevyloučil.

Poučení: Proti tomuto usnesení není opravný prostředek přípustný.

V Praze dne 4. října 2012

Za správnost vyhotovení:
E. Görtlerová

JUDr. Petr Baierl, v.r.
předseda senátu